

som en fornuftig Overformynderilovgivning skal arbejde hen til, thi al fornøden Garanti skal netop ligge i en Reserverfond, og efter min Mening kan den opnaaes ved en forholdsvis mindre Reserverfond end den, Loven tænker paa at etablere. — Jeg skal endnu tillade mig at gjøre en eneste Bemærkning; det er med Hensyn til Revisionen, den fra Statens Side udøvede Kontrol med Overformynderisthyressen, hvori jo atter ligger en ny Garanti for de Umyndige. Jeg er naturligvis enig med den høitærede Minister i, at det er uønskeligt, at Revisionen fremtidigt skeer, saaledes som nu ved Kjøbenhavns Overformynderi, at der altsaa skeer en samtidig, en løbende Revision, og som Følge deraf er jeg enig med Lovudkastet i, at det komplicerede Regnskabsvæsen og den Revision, som hidtil har været nødvendig, kan bortfalde. Men det forekommer mig dog, at man under ingen Omstændigheder kan lade sig nøie med, hvad Lovudkastet udtaler, at de ved Kontoret i Justitsministeriet ansatte Personer skulle foretage Reiser til Efterhyn, saa ofte, det gøres fornødent, og i hvert Fald een Gang om Aaret. I Kjøbenhavns Overformynderi udøves Revisionen hver Dag, den kaldes idetmindste i vore offentlige Aktstykker daglig og foregaaer vistnok ogsaa omtrent hver Dag. Det er en saadan løbende Revision, der gjør et kompliceret Regnskab og en efterfølgende Revision med dens Besværligheder overskødig. Maatte det imidlertid lykkes at gjøre den Ansøffuelse gjældende, at een stor Klasse eller i det Høieste to være tilstrækkelige, vilde det ogsaa være meget lettere at sørge for en løbende daglig Revision, saa at ogsaa fra den Side en saadan Ordning af Sagen turde fortjene Bifald. Jeg skal slutte disse Bemærkninger om Revisionen dermed, at jeg ikke kan være enig i, at et endeligt Aarsregnskab ganske kan opgives. Det bestemmes i § 9, at et saadant for Fremtiden aldeles bortfalder. Efter Resolutionen af 17de August 1842, der ordnede Bogholderiet for Kjøbenhavns Overformynderi, saaledes som det nu finder Sted — da i Aaret 1857 Kjøbenhavns Overformynderi udsøndredes af Kommunen, foregik der heri ingen Forandring — skal der dog stadigt fra Overformynderiets Side indsendes et aarligt Regnskab. Lad dette

nærmest være en Generalextrakt af Aarets samtlige Extrakter, saa forekommer det mig dog, at der i et saadant maa være en Slutsteen paa de aarlige Regnskaber. At Revisionskontoret kan bortfalde, under Forudsætning af, at der har fundet en daglig løbende Revision Sted, deri er jeg naturligvis enig med Lovudkastet.

Justitsministeren: Det forekommer mig, at den ærede Landssthingsmand, der nu havde Ordet, i sine Betragtninger paa en vis Maade bevægede sig meget stærkt om Uderlighederne af de Forhold, hvorom der her er Tale. Det forekommer mig heller ikke, at han ikke i Opstillingen af det Forskjellige, hvorom hans Betragtninger dreiede sig, har taget tilstrækkeligt Hensyn til de særegne Forhold, hvorom der bliver Spørgsmaal, og det Formaal, han egentlig vil opnaae. Jeg troer, at en nærmere Betragtning dog vil lede til, at Lovudkastet i mange Maader fyldestgjør det, som den ærede Landssthingsmand vil arbejde hen til. Jeg troer ogsaa, at han i enkelte af sine Udtalelser er kommen til at udtrykke sig noget stærkere, end han selv har villet. Jeg vil henregne dertil, naar han lagde mig i Munden Uttringer om, at nagtet Kreditforeningerne kun havde de og de Indtægter, floredede de dog. Jeg har slet ikke sagt, at nogen Kreditforening floredede. Jeg har gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til Kreditkassen for Huseiere i Kjøbenhavn og har antydnet, hvorledes det forholdt sig med, hvad der blev erlagt til Kreditforeningerne, men ikke sagt, at disse Kreditforeninger under det ene eller det andet Hensyn hertil floredede. Iøvrigt troer jeg, at de forskjellige Punkter, der her ere bragte under Omtale, alle ere blevne saaledes drøftede under den omhyggelige Diskussion, hvorfor de have været Gjenstand, at jeg ikke skal tilføie Noget, undtagen med Hensyn til et Par enkelte Punkter.

Den ærede 4de Landssthingsmand for 1ste Kreds (Madvig) dvælede lidt ved Bestemmelsen om, at Justitsministeriet var foreslaaet som den Autoritet, der skulde bestikke Overformynderne, som ogsaa ved Bestemmelsen om Fastsættelsen af deres Pension. Om det skal være Justitsministeriet eller Kongen, der skal ansætte Overformynderne, det er Noget, hvorpaa jeg ikke